

מ"ת 60776/02/16 - מדינת ישראל, יחידת תביעות ירושלים - עו"ד קליין נגד דיאא גבר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 60776-02-16 מדינת ישראל נ' גבר (עציר)

בפני	כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת	מדינת ישראל יחידת תביעות ירושלים - עו"ד קליין
נגד	
המשיב	דיאא גבר (עציר) ע"י עו"ד דכוור

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

רקע

1. בכתב האישום נטען כי ביום 26.11.14 בשעה 01:49 הגיע הנאשם לרכב מסוג סקודה שחנה ברח' מזל גדי בירושלים (להלן "הרכב"). הנאשם שבר את חלון הרכב, נכנס לתוכו, שבר את מתג ההתנעה, הניע את הרכב ונסע לעבר מחסום קלנדיה. שם, לאחר שהבחין במחסום, עצר את הרכב, יצא ממנו והחל להימלט עד שנתפס על-ידי שוטרים. באותן הנסיבות שהה בישראל ללא היתר כדין, ונהג ללא רישיון נהיגה. בגין מעשים אלה מיוחסות למשיב עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ונהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

2. עיקר המחלוקת שבין הצדדים נסבה סביב קיומן של ראיות לכאורה לעבירת גניבת הרכב. בכך תתמקד החלטה זו.

ראיות לכאורה

1. בתוך הרכב, על כסא הנוסע הקדמי, אותרו מספר כלים: מפתח צינורות, מפתח אום כפול, סל מבד ובו כפפה "וחצי מספריים שבורות מלופפות בדבק שחור" (מזכר רס"מ יגן מיום 26.11.14, דו"ח הפעולה של רס"מ יגן מאותו יום). מפיסה של נייר הדבק השחור הופק DNA שהוא תערובת פרופילים. ההגנה טענה כי העובדה שנמצאה תערובת פרופילים גורעת ממשקל הראיה. איני סבור כך. מחוות הדעת עולה כי הפרופיל הבולט בתערובת תואם

לזה של הנאשם, וכי דרגת ההתאמה היא כאחד למיליארד (חוות דעתה של רפ"ק שלומית אברהם מן המעבדה הביולוגית מהימים 21.1.15 ו-24.2.16). יש בכך לקשור את הנאשם למגע עם אותו נייר דבק. גם העובדה שהדגימה הופקה מחפץ שנמצא בסמוך לכלים נוספים שככל הנראה שימשו את גנב הרכב (שלפי הראיות פירק את מתג ההתנעה והניע בעצמו את הרכב), מחזקת את משקל הראיה.

2. ומנגד, המספריים שהוקפו בנייר הדבק ממנו הופקה הדגימה, ונייר הדבק עצמו, הם בבחינת "חפץ נייד", שעשוי לעבור מיד ליד כך שהימצאותו בתוך הרכב, גם אם היא מקימה אפשרות לנוכחות של המשיב בתוך הרכב, עשויה להתיישב גם עם הטבעת ה-DNA במקום אחר והעברת החפץ באמצעות אדם אחר אל תוך הרכב. הדבר גורע ממשקלה של הראיה. אף אם הרשעה על סמך DNA המצוי על חפץ נייד היא אפשרית (ראו למשל ע"פ 149/12 אלמליח נ' מדינת ישראל, 24.9.12), הרי שבמקרה דנן בו מדובר בחפץ שגרתי הימצאות ה-DNA עליו עשויה להתיישב גם עם תרחישים חלופיים לצד התרחיש של נוכחות המערער בתוך הרכב.

3. במצב דברים זה ישנה חשיבות להסבר אותו מציע החשוד להימצאות ה-DNA שלו. המשיב נחקר תחילה ביום 26.11.14, ואז הוצגה בפניו שקית ובה מפתח צינורות, מפתח אומים, כפפה, מברג ושברי זכוכית. הנאשם טען שהם אינם שלו ושלא נגע בהם (ש' 101-103). בשלב זה שוחרר, ורק בחלוף זמן ולאחר שהתקבלה התאמת ה-DNA נחקר שוב. הוטח בו שנמצא DNA שלו ברכב והוא ענה כי עבד בשטיפת רכבים ויתכן שנגע ברכב מבפנים הגם שאת הרכב הנדון לא ראה. כשהוטח בו ה-DNA נמצא על סרט דביק שהקיף מספריים השיב שאינו יודע כיצד הגיע ה-DNA שלו אליהן, ובהמשך נזכר כי "פעם מישהו בא אלי ממחנה קלנדיה וביקש ממני שאדביק לו סרט על מברג או מספריים". הוא נשאל אילו מספריים, וענה "מספריים לשיער". אז הוטח בו כי מדובר במספריים מושחזות והוא השיב כי "לא יודע, אבל הוא נתן לי מספריים מפורקות עכשיו נזכרתי... הוא הביא לי חלק אחד של מספריים והדבקתי לו את זה סרט דביק". המשיב לא ידע להסביר מדוע נענה לבקשה.

גרסה זו אינה נראית, על פני הדברים, משכנעת. המשיב הציג הסברים שהשתנו בהתאם למידע שנחשף בפניו. ועם זאת יש לזכור כי נחקר בחלוף למעלה משנה מן האירוע.

אני ער לטענת ההגנה לפיה לא הוצג תיעוד וידאו של חקירת המשיב מיום 26.11.14 כך שלא ניתן לדעת האם החפצים שהוצגו בפניו אז הם אותם חפצים שנתפסו ברכב, אך מסקנותיי אינן נשענות על תשובותיו באותו שלב אלא בחקירת ההמשך ביום 21.2.16. המדובר בנתון שניתן יהיה לבררו בהליך העיקרי, בעדות החוקר.

4. מכאן לראיות נוספות. ברכב הותקן מכשיר "פוינטר". לפי דיווח חברת פוינטר, בשעה 1:49 התקבל חייוו על גניבת הרכב, שהחל בנסיעה לכיוון צפון קלנדיה ונעצר לפני המחסום. מספר שוטרים הוזעקו למקום. השוטר גואנמה רשם בדו"ח הפעולה שלו כי סמוך לאחר שהתקבל דיווח מ"פוינטר" לפיו הרכב מגיע לחניון סמוך, שמע בקשר מהקצין סביליה שמאן דהוא "פרק" מהרכב, ואז ראה את המשיב רץ מכיוון החניון בו היה הרכב "חותך את הכביש לכיוון הוואדי, רץ אחריו כ-150 מ' ותפסו" (דברים דומים מסר בהודעה מיום 30.11.14). בתיק החקירה שהועמד לעיוני קיים דו"ח פעולה קצר של הקצין סביליה בו ציין שהגיע לחניון והבחין ברכב "שחשודים פרקו ממנו". אלא, שקיימים גם מזכרים (למשל של רס"מ חליפה) של שיחות עם סביליה בהן מסר שלא ראה את המשיב "פורק" מהרכב, וגם בהודעת השוטר גואנמה מיום 30.11.14 נמסר שסביליה מסר בקשר "שהחשודים לא נמצאים במקום" כך שלא ניתן להניח, לשלב זה של הראיות לכאורה, שמישהו ראה את המשיב יוצא מהרכב.

עוד יצוין כי השוטרים מסרו שבאותה עת ירד גשם סוחף, והשוטר גואנמה הוסיף (ש' 33 להודעתו) כי כאשר נתפס

המשיב לא היה "ספוג במים" כך ש"אין מצב שהוא עמד בחוץ במזג האוויר שהיה והגשם שירד" - דבר שעשוי להתיישב עם נסיעת המשיב לאזור קלנדיה ברכב הגנוב.

5. שילוב כל אלה מציג ראיות לכאורה לעבירת גניבת הרכב, בעצמה שניתן להגדירה כמשמעותית אך לא מרבית. ניתן לסכמן בכך שהמשיב נראה נמלט מכיוון החניון בו נמצא הרכב הגנוב, וכי בתוך הרכב נמצא DNA שלו, אך על חפץ נייד שיכול היה להגיע לשם גם בדרך "תמימה". לכך מצטרפים הסברי המשיב ל-DNA, שהוצגו בצורה בלתי משכנעת, והעובדה כי נכח במקום בשעת לילה מאוחרת (לפי דוחות הפעולה: סביב השעה 2 אחרי חצות). מדובר בראיות עם פוטנציאל הרשעה של ממש, שכן האפשרות כי צירוף מקרים גרם ל-DNA של אדם שנראה כשהוא נמלט מסביבתו של רכב גנוב להימצא על חפץ בתוך אותו רכב איננה אפשרות קרובה. עם זאת, בשל האלמנטים שפרטתי לעיל לא ניתן לאמוד את עצמת הראיות כמקסימלית. הקביעה האמורה נכונה, כאמור, הן לעבירת גניבת הרכב, והן לעבירה של נהיגה ללא רישיון.

6. אשר לעבירת השהיה הבלתי חוקית, המשיב הודה בה בחקירותיו. למשל, בהודעתו מיום 26.11.14 אישר כי נתפס בתוך שטח ישראל סמוך למחסום קלנדיה ללא היתר כניסה, וטען כי נכנס בשעת לילה דרך פרצה בגדר, המתין במקום וכאשר ראה נידת נמלט והתחבא. קיימות אפוא ראיות לכאורה לביצועה של עבירה זו.

עילת המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

7. הגם שהמחלוקת שבין הצדדים התמקדה בעבירת גניבת הרכב, יש לזכור כי למשיב מיוחסת גם עבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל, אשר משליכה על השאלות שבכותרת ולגביה אין מחלוקת.

8. הפסיקה במקרים דומים מורה, כידוע, כי עצם היותו של אדם תושב שטחים אשר נכנס לישראל שלא כדין תהווה שיקול רלבנטי, בעיקר בשל החשש הטבוע מהימלטות. אין הדבר אומר כי אחת דינו למעצר עד לתום ההליכים, ובמקרים בהם עצמת העילה מאפשרת זאת ניתן להורות על שחרורו בתנאים הכוללים הפקדה כספית וערובות משמעותיות, אך לא כך כאשר עשייתו הפלילית, הנוכחית ובעבר, כוללת אלמנטים המעצימים את משקלן של עילות המעצר (בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.13)).

9. כך במקרה דנן. לצד השהיה הבלתי חוקית קיימות ראיות בעצמה משמעותית, גם אם לא מקסימלית, לביצוען של עבירות נוספות בדגש על גניבת הרכב. הדבר מגביר את התמריץ לנאשם שלא להתייצב למשפטו, נוכח הסיכון בפניו הוא עומד להרשעה ולענישה מתאימה. זאת ועוד, לחובת המשיב עבר פלילי הכולל עבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף שבוצעו בשנת 2011, בגין ריצה מאסר של ארבעה חודשים, וכן עבירה של סחר בכלי יריה שבוצעה ב-2004. העבר הפלילי, בדגש על עבירות הזיוף, מעצים אף הוא את החשש להימלטות.

10. כל אלה אינם מאפשרים לשיטתי לשחרר את המשיב בערבויות כספיות או אחרות, מבלי לסכן את ההליך. אני סבור כי האפשרות לסיכול ההליך עם שחרורו של המשיב ממעצר היא אפשרות בעלת עצמה, ובשלה יש לקבל את הבקשה.

11. אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

12. זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ו, 08 מרץ 2016, במעמד
הצדדים.